

Svajonų
ROMANAI

CHRISTY
MCKELLEN

MAŽYTĖS
KARŠTOS
PASLAPTYS 1

Įsimylėjusi
laisvę

Knygute.lt

Christy Mckellen

**ĮSIMYLĖJUSI
LAISVĘ**

Trijų knygų serija
***“Mažytės karštos
paslaptys”***
Pirma knyga

Versta iš Christy McKellen, Wild Child, 2018

© Christy McKellen, 2018

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2020

© Ana Gorbatova, knygos viršelio dizainas, 2020

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2020

ISBN 978-609-03-0630-7

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2020

1

Maja

Kai pirmą kartą pamačiau Benediktą Čaiversą, buvau visai netoli orgazmo.

Diena biure, jei tiksliau, mano šunsnukio tėvo biure, buvo ilga ir sunki ir vos išėjusi iš tos landynės nekantravau įkelti koją į raminančią burbuliukų pilną vonią.

Vonioje aš visuomet susijaudindavau. Gal paveikdavo tarp šlaunų kunkuliuojantis karštis, gal muilas, nuo kurio mano oda pasidarydavo slidi ir maloni liesti, bet man įpusėjus vieną mėgstamiausių seksualinių fantazijų pro neužrakintas vonios duris įžengė tvirtai sudėtas gražuolis ir užtiko mane pirštukais darbuojantis aplink savo klitorį, o mano kūnas buvo įsitempęs nuo artėjančios palaimos.

Turiu pastebėti, kad jis ne šiaip įsibrovė į mano butą tiesiai iš gatvės. Aš buvau porai savaičių apsistojusi tėvo namuose Kensingtone, nes mano bute tuo metu keitė seną elektros instaliaciją. Ketinau pagyventi pas draugę Belą, tačiau tėvas išsireikalavo, kad apsistočiau pas jį – o kai jis ko nors užsimano, nori

nenori paklūsti.

Prisiekiu – duris užsirakinti pamiršau tikrai netyčia, bet negalėčiau tvirtinti, kad tą akimirką dėl to gailėjausi.

Alavo spalvos akys įsmigo į manąsias ir užhipnotizavo, į jį bežiūrint, užgniaužė gerklę, širdis ėmė daužytis, o į kūną tarsi išsiliejo narkotikai.

Vyras tiesiog stovėjo vietoje, tvirtos lūpos buvo truputį pravertos, akys primerktos ir jis žiūrėjo į mane. Iš tiesų žiūrėjo į mane. Tarsi pasaulyje nieko daugiau nebūtų, tik aš nuoga vonioje.

Pakylėta neslepiamo jo susižavėjimo ir vėl ėmiau judinti sustingusį pirštą skęsdama įdėmiose skvarbiose vyro akyse, pačiais kaulais jaučiau jo patvirkusio žvilgsnio karštį.

Tyliai pliuškenant vandeniui girdėjau jo alsavimą, šiurkščiai traukiamą ir išpučiamą orą, ir apsvaigusi nuo troškimo užbaigti tai, ką pradėjau, mačiau, kaip įsitempė jo pečiai, kaip tvirtai jis sugniaužė rankas prie šonų tarsi kovodamas, kad neįkištų jų į vandenį ir manęs nepaliestų.

Tai mane privedė prie ribos ir kai ėmiau kopėti į viršukalnę, godus, atviros aistros kupinas

jo veidas mane dar aukščiau pakylėjo. Aš pasiekiau orgazmą galingomis bangomis, garsiai dejuodama iš malonumo, plūstančio visu kūnu, man net akys aptemo.

Garsi mano malonumo išraiška tarsi pritrenkė jį begėdišku atvirumu, ir kai mano pasaulis ėmė stotis į vėžes, pamačiau, kad jis atsitraukė, antakiai piktai susiraukė, vyras ėmė mirksėti tarsi atsitokėjęs.

Atgavusi kvapą ir tebenešama užsitęsusios ekstazės bangų sugebėjau tik nusijuokti.

Situacija juk galų gale tikrai buvo juokinga.

- Malonu susipažinti. Dėkoju už vaizdinį paskatimą, - sugebėjau išlementi kikendama.

Užuot situaciją palaikęs linksma, jis taip šaltai dėbtelėjo, kad juokas įstrigo man gerklėje, tada apsisuko ant kulno ir išėjo iš vonios, pas-kui save garsiai užtrenkdamas duris.

Nusikračiusi drovumo patenkinta nusišyps-ojau sau vėl prisimindama, kokios buvo jo akys prieš man patiriant orgazmą. Jis *norėjo* pamatyti, kaip pasitenkinu. Nepajėgė nusigręžti, nors dėl to aiškiai nusivylė savimi.

Malonumą man sukėlė ne uždraustas jaudu-lysis, kad jis mane užklupo masturbuojantis, o supratimas, kad jis galėjo apsisukti ir tuojau

pat išeiti, bet neišėjo. Jis stovėjo ir žiūrėjo tarsi visai nebegalėdamas susivaldyti.

Man smagu buvo žinoti, kad turiu jam šitokį poveikį. Tam gražiam, viliojančiam nepažįstamajam.

Svarsčiau, kas jis ir ką veikė mano tėvo namuose šeštą valandą vakaro. Tėvas namo niekada negrįždavo iki septintos, o dažnai pasirodydavo tik apie devintą. Šis vaikinys tėvui turėtų būti svarbus, jei atėjo anksčiau ir ketino jo laukti namuose.

Išlipusi iš vonios nusišluosčiau tebedilgįjančią odą pūkuotu rankšluosčiu, kurių namų šeimininkė parūpindavo sočiai, tada sugrįžau į savo kambarį apsirengti kiek bijodama atsitrenkti koridoriuje į paslaptinę tamsiaakį svečią.

Bet taip nenutiko. Iš apačios pasigirdo slopūs dviejų vyrų balsai, beveik neabejojau, kad vienas jų – sprendžiant iš balso tembro – mano tėvo, atrodė, kad paslaptinis vyrukas grįžo prie jų ankstesnio pokalbio.

Paskubomis apsirengiau: užsitempiau berankovius marškinėlius ir seniausius pačius patogiausius džinsus, tada nusileidau žemyn.

- Maja, prašau ateiti čia, - šūktelėjo tėvas,

kai aš pirštų galiukais tipenau pro svetainės duris tikėdamasi nepastebėta prasmukti į virtuvę ir išmaukti didelę taurę vyno prieš vakarienę.

Kol gyvenau čia, tėvas reikalavo, kad vakarieniaučiau su juo, todėl man būtinai reikėjo šiek tiek įkaušti, kad galėčiau žiūrėti į jį valgymą, nes turėjome būti tik mudu ir tylėdami vengti vienas kito akių.

Nenoriai pasukau atgal ir priėjau prie svetainės durų svarstydamą, kaip, po velnių, man įeiti. Tėvas retai supažindindavo mane su bendradarbiais. Paprastai jiems pristatydamo mano vyresniąją seserį Eiprilę, auksinį šeimos vaiką. Šalia švarios baltos jos charakteristikos aš buvau tik eilinė juoda avelė.

Gal vaikinai papasakojo tėvui, kas tik ką nutiko viršuje?

Tikrai ne.

Jis pasirodytų toks pat blogas kaip aš, jei ne blogesnis, o mano tėvas ne iš tų, kurie į nepagarbą šeimai žiūri aplaidžiai. Buvau girdėjusi, kad tėvas sužlugdė ne vieną vyrą – verslo klausimu – ir už mažesnius nusižengimus nei įsibrovimas į vienos jo dukterų erdvę.

Įėjau į kambarį aukštai pakelta galva, pasi-

ryžusi nesileisti įbauginama nė vieno šių vyrų ir nepaisyti jų tironiškų charakterių. Paslaugiai nusišypsojau tėvui, tai, sprendžiant iš rūškanos mimikos, jam sukėlė įtarimą.

- Tai Benediktas Čaiversas. Jis sutiko tave priimti kelias savaites padirbėti savo bendrovėje *Ergo-i programos*, kol aš būsiu Niujorke.

Tėvas mostelėjo į vyrą, kuris mažiau kaip prieš dešimtį minučių stebėjo mano orgazmą, o dabar stovėjo lyg mietą prarijęs svetainėje ir didžiulėje rankoje gniaužė taurę dešimties metų škotiško viskio.

Mane vėl pritrenkė, koks jis patrauklus – gražuolis kampuotu žandikauliu, tamsiomis akimis, nuo kurių tiesiog negalėjau atplėšti žvilgsnio.

Rašalo juodumo plaukuose, nekrintančiais ant prakaulaus veido ryškiais skruostikauliais, nebuvo nė vienos sidabrinės sruogelės, todėl pagalvojau, kad jis per jaunas būti bendrovės direktoriumi. Spėjau, kad jam vos per trisdešimt. Jis buvo dar ir per didelis. Turbūt mažiausiai šešių pėdų ir keturių colių, plačiais pečiais, ilgomis galūnėmis – vos valdžiau norą ant jo užlipti ir pasitrinti į jį vien tam, kad iš arti pajusčiau akivaizdžią vyrišką jėgą.

- Tu jam padėsi, kuo tik reikės, - toliau kalbėjo tėvas aiškiai nenujausdamas nieko, kas dėjosi jo panosėje antrame aukšte - ačiū Dievui.

Būtų labai apmaudu šią akimirką sugriauti seksualiai paslaptinę pono Čaiverso paveikslą.

- Užrašinėsi pastabas, organizuosi jo dienotvarkę ir panašiai, kol jo asmeninis padėjėjas atsigaus po operacijos. Jis turi ir kitų sekretorių, todėl jos galės tau padėti, jei kils kokių klausimų.

Nusukau akis nuo Benedikto Čaiverso, o jis, turiu su apmaudu pastebėti, žiūrėjo į mane taip, tarsi matytų pirmą kartą gyvenime, ir kukliai nusišypsojau tėvui.

- Tau bus naudinga pamatyti, kaip tvarkoma kitos bendrovės kasdienė veikla, - kalbėjo tėvas nekreipdamas dėmesio į keistai pagarbų mano elgesį. - Juo labiau jei tikrai esi pasiryžusi steigti savo įmonę.

Jis pasakė *įmonę*, tarsi planuočiau atidaryti viešuosius namus ar ginklų platinimo kartelį.

Mane apėmė įniršis.

Iš tiesų planavau plėsti pagal užsakymus kuriamų papuošalų verslą - šią mintį audžiau jau

seniai. Turiu pripažinti, kad anksčiau nebuvau labai susitelkusi ir gal kiek per daug laiko praleisdavau vakarėliuose, bet po dvidešimt trečio gimtadienio patyriau nušvitimą: supratau, kad draugai žengia į priekį, o aš ne, todėl nuo to laiko rimtai pergalvoju savo tikslus.

Bėda ta, kad norint pradėti ir pakelti nuo pamatų papuošalų verslą reikia velniškai didelio kapitalo, reikia gerai nusimanyti apie prekybą, kad verslas veiktų pelningai. Žinių siekiau jau visus metus – lankiau vakarines paskaitas. Mokytojas tvirtino, kad man gerai sekasi, bet pati žinojau, kad mano verslo įgūdžiai per menki.

Tėvas pagaliau sutiko man perduoti mano patikos fondą, jei tik sugebėsiu įrodyti, kad rimtai galvoju apie verslą, todėl galėčiau investuoti tuos pinigus ir įgyvendinti savo sumanymą – nuostabūs brangakmeniai ir metalai juk nepigiai atsieina. Nors tėvas milijardierius, jis visada griežtai riboja lėšas man ir mano seserims, norėjo, kad „sužinotume tikrąją pinigų vertę“.

Ypač griežtas pasidarė po įvykio su dizainerio apatiniais. Bet tai jau kita istorija.

Taigi mainais už geranoriškumą pažadėjau šešis savo gyvenimo mėnesius giliausias šei-

mos verslo šaknis pažinti nuo pačios apačios. Nors iki pat šiol jis man nieko svarbaus nepatikėjo. Nieko daugiau neveikiau, tik nesustodama nešiojau kavos puodelius, kopijavau, o paskui naikinau milijonus senų dokumentų pilnų segtuvų, kažkokiame dulkėtame sandėlyje užsigulėjusių gal dešimtį metų. Neabejojau, kad šis darbas visai nereikalingas, o tėvas jį sugalvojo tik norėdamas mane palaužti.

O dabar, atrodo, nori, kad kol jis bus Valstijose, tas vaikinys mane prižiūrėtų - galima pagalvoti, kad nepasitiki mano pažadu sunkiai dirbti ir nelakstyti į vakarėlius, kol jo nebus šalia.

Nusprendžiau, kad turėti tokį viršininką kaip Benediktas Čaiversas bus visai smagu. Tiesą sakant, įsivaizdavau, kad man gali visai patikti. Bet neketinau jo tiesiog pasiguldyti - žinoma, jei jis pasiūlytų, aš mielai sutikčiau. Kai jis stovėjo ir stebėjo mane besimėgaujantią vonioje, atrodė, kad tikrai yra išmėginęs tokius malonumus. Nors dabar ir apsimetinėjo, kad nieko nebuvo.

Atsižvelgusi į viską nusprendžiau, kad gali būti visai smagu truputį pasilinksinti su šiuo vaikinu, todėl nutaisiusi mielą pagarbų veidelį pasisukau į naująjį savo bosą - žinantį, kaip

atrodžiau per orgazmą.

- Labai malonu susipažinti, pone Čaiversai. Nekantrauju patirti su jumis *malonumą*, - papurčiau galvą ir suraukiau nosį apsimesdama suklydusi. - Patirti malonumą *dirbti* su jumis.

Švystelėjau pačią nekalčiausią šypsena, parodančią mano duobutę, bet jis taip suraukė antakius, veide blykstelėjo ryški ironija - aiškiai suprato, ką noriu pasakyti. Apėmė nuojauta, kad jis dar privers mane už tai sumokėti. Bent jau aš to tikėjausi.

- Smagu susipažinti, Maja. Nekantrauju pamatyti tave valdyboje, - sklandžiai atsakė jis.

Ir nors labai stengėsi, kad nebūtų jokios užuominos, žodžius ištarė tokiu kimių sodriu balsu, kad man nugara maloniai pašiurpo, prisiekiu, vos vėl čia pat nesusileidau.

Išlikti abejingai greta šio vaikinio tikrai bus nemenkas iššūkis.

- Tikiuosi, turiningai praleisite laiką *Ergo-i*. Mūsų bendrovės politika griežta, bet iš jūsų tėvo pasakojimo supratau, kad susitvarkysite, nes buvote išmokyta, - pasakė jis žiūrėdamas rūščiai tarsi šimto penkiasdešimties milijonų metų iškasena ant mano tėvo židinio atbrailos.

Net sudrebėjau nusivylusi. Negi aš jiems

abiem tikrai tokia atrodau? Ar man reikia instrukcijų, kaip paruošti karštus gėrimus ir vartyti popierius?

- Gerai... jei tik tiek jums iš manęs reikia, virtuvėje laukia taurė vyno su išgraviruotu mano vardu, - ramiai atsakiau staiga pajutusi norą dingti iš ten.

Būdama šalia šio vaikino ne juokais galėjau prarasti pusiausvyrą.

Linktelėjau jiems abiem ir paskubomis išsinešdinau, nuskuodžiau koridoriumi į virtuvę.

Prieš pasiekdama saugų prieglobstį, išgirdau iš paskos sunkius žingsnius ir pajutau, kaip apie ranką susigniaužė kieti tėvo pirštai, jis mane šiurkščiai sustabdė. Nenoromis atsisukau svarstydamą, kokį dar pažeminimą šį vakarą patirsiu.

- Tikiuosi iš Benedikto išgirsti, kad dirbdama jam elgiesi pavyzdingai, - sumurmėjo tėvas tokiu lediniu balsu, kokiu kalbėdavo norėdamas, kad žmonės atkreiptų dėmesį į jo žodžius.

Tarsi kas nors drįstų nesiklausyti.

- Norėčiau tikėtis, kad jis ir iš Kinijos grįžusi Eiprilė susiburkuos. Jis labai sumanus ambicingas vyras, jo bendrovė sparčiai populiarė-

ja....